

Nejvyšší soud schválil tento názor.

Důvody :

Jest ovšem správné, že podle § 416 odst. 2 c. ř. s. je soud na své rozhodnutí vázán, jakmile je prohlášeno, z čehož plyne, že zásadní změna by pak nebyla přípustná. Než o takový případ tu nejde, když opravou z úřední moci do rozsudku samého pojatou bylo napraveno patrné nedopatření, totiž nesprávnost, která byla již při prohlášení rozsudku i stranám zjevná z toho, že útratový výrok a ústní odůvodnění celého rozsudku odpovídaly již při prohlášení onomu výroku, jaký je v písemném vyhotovení uveden. Nebylo tedy závady, aby odvolací soud onu patrnou nesprávnost opravil dodatečně i písemně.

Čís. 14358.

Právo věřitelů na oddělné uspokojení nezaniká již tím, že věřitelé ti přihlásili své pohledávky i jako osobní vyrovnací věřitelé.

(Rozh. ze dne 8. května 1935, Rv I 2536/34.)

O jmění žalobkyně bylo zahájeno dne 6. května 1933 řízení vyrovnací, které se skončilo jeho přijetím s 45% vyrovnací kvotou. K řízení tomu přihlásila i žalovaná svoji pohledávku nyní exekučně (vnucenou dražbou nemovitostí žalobkyně) vymáhanou a bylo jí na její žádost přiznáno pro tuto celou pohledávku hlasovací právo. Žalovaná hlasovala pro přijetí vyrovnání celou přihlášenou pohledávkou. Žalobyně tvrdíc, že žalovaná přijetím vyrovnání, pro které hlasovala, pozbyla svého oddělného práva a že její pohledávka do 55% zanikla a do 45% kvoty byla zastavena, domáhá se žalobou, by byla vyslovena nepřípustnost exekuce vnucenou dražbou nemovitostí pro tuto pohledávku vedené. **Nižší soudy** žalobu zamítly, **odvolací soud** z těchto důvodů: Žalované přísluší pro vymáhanou pohledávku na nemovitostech žalobkyně právo zástavní na základě žádosti žalované, došlé na soud dne 30. prosince 1932 a právo úkojné povolením exekuce nucenou dražbou těchto nemovitostí ze dne 2. ledna 1933 vzniklé. Vyrovnací řízení zahájeno bylo usnesením krajského soudu civilního v P. ze dne 9. května 1933 a jde tedy o právo, jež vzniklo před 60 dny před zahájením vyrovnacího řízení. Právo takto nabyté není podle ustanovení § 13 vyr. ř. zahájením vyrovnacího řízení dotčeno. Od této zásady není ve vyrovnacím řádu stanoveno odchylek, a nelze tedy z ustanovení jeho dovozovati, že věřiteli nepřísluší a že jeho pohledávka je podrobena vyrovnacímu řízení, jestliže knihovní zástavní právo anebo poznámka zahájeného dražebního řízení je v takovém pořadí, že věřitel nemůže býti vůbec uspokojen z nemovité věci. Vyrovnací řád po této stránce řeší pouze otázku přiznání hlasovacího práva oddělných věřitelů, ale tím nedotýká se materiální podstaty tohoto práva, neboť o tom, zdali dojde oddělný věřitel výkonem svého práva na oddělení nebo uspokojení úhrady své pohledávky a zda zůstává jenom odkázán na vyrovnací kvotu, nemůže v řízení

tomto býti rozhodováno, poněvadž to nelze s určitostí na jisto postavit, neboť vyřešení této otázky závisí na výsledku dražby a výši exekučního výtěžku. Odvolatelka má za to, že toto právo oddělné, resp. právo k úkoji zaniklo tím, že straně žalované přiznáno bylo ve vyrovnacím řízení právo hlasovací a že ona také pro přijetí vyrovnání hlasovala. Tento názor nemá zákonné opory. Ustanovení § 47 vyr. ř., na něž se žalobkyně odvolává, tuto otázku ve prospěch jejího názoru neřeší, neboť upravuje pouze otázku přiznání hlasovacího práva oněch oddělných věřitelů, jímž toto právo hlasovací má býti přiznáno pouze potud, pokud pravděpodobně nebude jich pohledávka uhrazena z oddělného práva. Ale to nelze na jisto v řízení vyrovnacím postavit a tím také nemůže toto oddělné právo býti dotčeno. Také v hlasování pro vyrovnání nelze spatřovati projev pro vzdání se oddělného práva se strany oddělného věřitele, když vyrovnací řád, přiznávající hlasovací právo těmto věřitelům pouze jenom s hlediska pravděpodobnosti, takové účinky s tímto hlasováním nespojuje a nevylučuje tím platnost ustanovení § 13 vyr. ř., podle něhož oddělná práva zahájením vyrovnacího řízení zůstávají nedotčena.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y :

Stačí poukázati k správným důvodům napadeného rozsudku a dodati, že zahájením vyrovnacího řízení zanikají práva na oddělné uspokojení jen v případě uvedeném v § 14 vyr. ř. čís. 64/31 sb. z. a n.; jinak zůstávají podle § 13 odstavec (1) vyr. ř. tato práva nedotčena a oddělní věřitelé jich nepozbývají, ani když přihlásili své pohledávky i jako osobní vyrovnací věřitelé, což jest zřejmé z ustanovení § 43 odstavec (4) vyr. ř., ani když jim za část, která pravděpodobně nebude uhrazena z práva na oddělné uspokojení, bylo přiznáno hlasovací právo (§ 47 odstavec (3) vyr. ř.), byť i tato část zasahovala celou pohledávku a i když hlasovací právo jim takto přiznané vykonali. S hmotněprávního hlediska by oddělní věřitelé, kteří jsou zároveň osobními věřiteli vyrovnacího dlužníka, pozbyli oddělného práva tím, že přihlásili své pohledávky i jako osobní (vyrovnací) pohledávky a že přiznané hlasovací právo vykonali, jen tehdy, kdyby buď výslovně (§ 869 obč. zák.) nebo mlčky (§ 863 obč. zák.) se svého oddělného práva vzdali (§ 1444 obč. zák.), což se nestalo.

Čís. 14359.

Byla-li jako směnečník označena politická strana, jest směnka neplatná.

(Rozh. ze dne 8. května 1935, Rv I 782/35.)

Žalobce zažaloval směnku, v níž byla uvedena jako směnečník německá národně socialistická strana dělnická. Procesní soud ponechal směnečný platební příkaz v účinnosti, odvolací soud jej zrušil. D ů v o d y: Na zažalované směnce jest uvedena jako směnečník německá národně socialistická strana dělnická. Politická strana není